

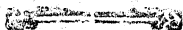
MAGYAR MUSA.

Költ Bétsben 13. Jan. 1787.

*Barátságai Fovallás, és abból folyó Kötelességek,
mellyeket egy nagy Lelkü Tanátsos Ur, jo-
zon gondolkozásainak mulatságai között ver-
sekben fogvalván, nem Musai, hanem Mer-
kuriusi kezekkel, lopva közölt a' M. Musa
E. Olvasóival.*

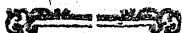
Szereffed az Istent, mint leg- főbb Alkatót,
Az egész világnak önként éltet adót.
Eltedben nékie híven imádkozzál,
Rajta kívül másnak soha ne áldozzál.
A' jó- téteményben gyors 's szorgalmatos légy
Vigyázz, hogy soha- is lemmi roszszat ne tégy.
A' jóságot betsüld tsak önnön magáért,
Utálj minden roszszat önnön rútságáért.
Bóldog, ki Istenét jól élve tiszteli,
Kinek szíve rosz helyt minden jóval teli.
Igazán Isteni tiszteletet a' tész,
A' kiben jót tenni törekedik az ész.
Az emberi nyelvel bár mit beszéljenek,
Ne gondolj azokkal, jót vagy roszt vélyenek
Felölled, nem az az ember' élte' sava!

Nem



Nem az a' világnak valóságos java.
 Dolgaid mert folytasd ámbár vigyázással
 Kötelességedben ne légy hibázással;
 Sokszor még - is érhet a' jó helyett rossz hír,
 Mert a' bársonyra is rá - tseppenhet a' zsír.
 Kormányá éltednek az Isten' félelme
 Léven ; melletted léfysz mindég szent védelme.
 Mert a' ki reményit ő benne helyhezti,
 Végső szerentséjét soha el - nem veszti.
 Őrizd inkább Lelked világi nevednél.
 Ez leg - féltőbb kintsed lévén mindenednél.
 Ezt olly tisztán tartsad , hogy ha visszfa kéri
 Az , a' ki adta vólt , menny légyen a' béri.
 Más emberek között élven e' világot,
 Tövis kóré közzé ne hintsd a' virágot.
 Az az : ne véts' másnak , de abba szemes légy,
 Szoross barátszági köteft hogy kivel tégy.
 Ilendően betsüld a' jókat 's szereffed.
 Szannjad az ügyetlent , sorsát meg - ne vedd.
 Mert utálni embert embernek nem lehet,
 Szannya sorsát ha más jót velle nem tehet.
 Végyed gondolóra , 's száljal a' szivedben ,
 Másnál ha elmésbb vagy a' te értekedben
 Vólt é helyheztetve? hogy ollyanná lettél,
 Ingyen Kegyelemből a' ki mindent vettél.
 Előre nézz , 's vigyázz midőn nagyobbakkal
 Beszéliz , szólj elmésen hozzád hasonlókka
 Egyenes hivséget viselj Barátodhoz ,
 Szelidséget kitsiny , nagyhoz , nyomattakhoz :
 Saját Királyodat földed' Fejedelmét ,

Mint



Mint kedves Hazádnak földi egygy védelmét
Titzteljed, 's szereffed fedhetetlen szívvel,
Hazafihoz illő indulattal hivvel.
El-alélt nyomorgó, sínlő szegényeket,
Mint te sajátodat szereffed ezeket,
Ne légy tsak magadért éppen teremtetve.
Eljen más - is tölled elevenítettve.
Kettős szívet ne hordj, szénesség nélkül élj,
A' szénes Baráttól, mint a' büntöl úgy félj.
A' szád meg - egygyező légyen a' szíveddel,
Szavaidat soha ne pótold hiteddel.
Kerüld - el szemeffen az olyan helyeket,
Rémítöüeknek hívnak a' mellyeket.
Sok ártatlan testek melly miatt vesztez már,
Ottan múlatozni vakmerőség 's nagy kár!
Légyen leg - föbb gondod földi szegényekre
Nálladnál nyomottabb sorsú emberekre.
Bóldogítsad őket minden Javaiddal,
Ne keferítsed - meg fértő szavaiddal.
Ez mindenik néked Atyádná 's véred,
Barátod, Testvéred ha annak esméred.
Esmérd annak ötet örök jutalomért,
Mulanó az, tölled a' miből ő részt kért.
Te hozzád bé - téré Utazót 's idegent
Lás baráti szívvel, tégy véle jót mindent.
Házadnál olly betsben légyen ő személye,
Idegen helyt lenni magát hogy ne vélje.
Kerüld a' zür zavar háborúságokat,
Mint hozzád nem illő alatsónyságokat,
A' józan elmével ezekellenkeznek.



A' jól rendeltt szívben soha nem férkeznek.
 Rendeld szolgáltnak forsát türhetövé,
 Köfzönd hogy ö Tied és nem Te vagy övé.

A' szomorú eset rendelte ezeket.

Emberek szolgálják hogy az embereket.

E' mellett Afzfzonyi nemnek gyengességét.

Vévén gondolóra törede kenységét.

Ezek iránt tölled légyen engedelem.

Egy rab Afzfzonyt fogni nem nagy gyözüdelem.

Néked hogy ha Fiad, vagy Leányod léfzen

A' böls Isten azok' attyokkává téfzen.

Örüld, de refzkesd - is e' kötelefféget,

Mint nagy számadásra vonzó kezéfféget.

Dolog a' fiakat 's Lányokat nevelni,

Ember korra gyenge korokból emelni.

Addig pedíg attyok a' számadó ffolzga,

Ki ha rofzfzúl számot rofzfzúl léfzen dolga.

Igyekezz azért hát hogy jól nevelheffed,

Magzatid példáddal hogy jóra vezeffed.

Kérjed mind fzüntelen az Isten kegyelmét,

Néked - is nekik - is adja szent védelmét.

Elsöbb - is jó rendben fzedjed az ö fzfívét,

Hogy belé ne lökje 'a bün maga ívét.

Az elmé gyakorlás Test rendbe fzedése,

A' nevelés másod rend következése.

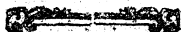
Inkább oktasd öket a' jó fzfívüffégre,

Mint világi egyéb más minémüffégre.

Kik Lelkek kárával testeket fzeépítik,

Lelkeket 's testeket vesztenj segítik.

Apröbb idejekben rettege féljenek



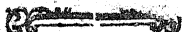
Jfúságokban félve szeressenek
Emberkorra kelvén a' végső vénségig
Félve szeressenek, 'S tiszteljenek végig.
Kisded idejekben Te - is Mesterek légy,
Jfű korokban Atyai Nevet végy.
Emberek ha léfznek légy igaz baráttyok.
Igy sem rájok sem rád nem száll femmi átok.
Sorsodon ne törödj, bizd hiv mesteredre,
A' ki hiven vigyáz reád s mindenedre.
Akármelly történet ér bátran meg - állhatfz,
Ellenkezőiddel bizvást szembe szállhatfz.
Sok bajt sopánkodva viselni még rofzszabb,
Sok gyótrelem egynél rövid másnál hofzszabb.
A' bátor, 'S szenvedni tudó vidám elme,
Sokat - el gyöz, a' mclly másnak vészedelme.

Füred, 1. Jan. 1787.

T. Nés N. Horvát Adám Urtól.

Mig Örül a Magyar c' Vas - deres lónak
Méltán a' Pégazus lovat példazonak
Köszöni egyzersmind Hazánk Apollónak.
Hogy Mufát ad - tárful ezen Hírmondónak.
El - hiheti Názó, hogy nem számkivetett,
Mivel a' Mufátul Bétsbe kifértetett,
S' Szerentfés vóltárul minket el - hitetett
Mikor örvendezve adott feleletet
Béts, a' fok idegen nemzetek' Hazája
Lett az Ekhónak - is hangos Kamarája
Hol az idcgen hírt magyarazdogállya
A' Siketek 's Némák Tipografiája

Mi-



Mikor a' Magyarra Német inget varnak
 Lám Bétsbül jön Magyar Kurir a' Magyarinak
 Hogy Magyarok — Músát, és Magyarat akarnak —
 Bétiből; — Szép á Bétsi Apollói Karnak.
 Szép költson. — Tévedve Hazáját talallya
 A' Posonybúl indúlt Kurir Paripája: —
 — A' Magyar füleket szép hangal kinállya
 Ez a Bétsi Magyar Músa Trombitája.
 Mint ez, a' hajdani Cyöngyösi fészkebe
 Fel - éledt Féniksnek tűvén a' fzemébe:
 Enekkel indúla a' Músa elébe
 'S hangzik is éneckje a' Duna mentébe.
 Jól van! tfák folytassad jó Kurir! útadat,
 Hallattásd Gyönyörü Músa! szép szavadat.
 Mig több több kedveség, 'S több idő haladat
 Néked is Laurusbúl font köfzorut adat.



Tudofitas.

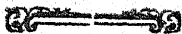
Mint hogy a' Versek nem mindeneket gyönyörködtetnek, vagy ha gyönyörködtetnénekis, mégis olykor ezeknek olvasására némelyek rá unnának, ottan ottan más dolgokkalis fogjuk a' mi *Músa* név alatt járó Leveleinket bétölteni.

Most közelebb Bétsnek Tükerét fordítottuk Németből Magyarra, mely könyvetskét egy fő Kormányzó Hertzegnek Titoknakja Bétsnek minden megtalálható Historiájából gyűjtegetvén öfzve, a' maga tapasztalásaival, mind a' jó, mind a' rossz Uralkadó szokásoknak egyencsén való kimondásával, megbővitvén, kiadott vala a' múlt 1786 - dik esztendőben.

A' ki Bétsét soha sem látta, és az abban lakó fokféle nemzetnek szokásáról soha semmit nem hallottis, ezen Könyvetskéből, mint egy Tükörből, ki nézheti: mi Béts? hogy ál? mit tsinálnak itten reggeltől fogva estvig egész esztendőn által a' Lakosak, mi ezeknek rossz? mi jó szokások, és a' mostan Uralkadó F. Monárkhának Uralkodásától fogva mitsodás változások estenek ebbén.

A' Könyvetske közönféges olvasásra méltó; mert egy ilyen nagy Városnak leirásából tsak nem egész Európával észmerkedik - meg az Olvasó.

Mint-



Minthogy pedig még nem minyájon jelentették magokat az, E. Olvasók, és meglehetne, hogy némelyek tsonkán kápnák ezen Tükört, ennek ki adásához a Következendő hónapban kezdünk, midőn a mostan munkában lévő Magyar betűnkis egészszén elkészülnek.

Addig esendő hibáinkról pedig megéngedjen
E. Közönség.

Sz. S.

